

[Carl Petersen.]

ikke er Sikkerhed paa Kornmarkedet. Der er ingen, der i Dag med Haanden paa Hjertet kan give nogen Garanti i saa Henseende, og hvis det skulde vise sig, hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa før, at den højtærede Minister har Ret i sin Optimisme, skete der ikke noget, fordi Kornet var udskrevet, saa var man nok kommet om ved, hvordan man skulde fordele det paa en retfærdig Maade. Jeg synes i Grunden, at Regeringen har været ude for nogle Gange at disponere saadan, at den har villet afvikle, hvor det var for tidligt, og det er altid svært, naar man skal til at bygge op igen efter en Afvikling — ogsaa dette har Regeringen faaet visse Erfaringer for. Derfor vilde jeg gerne saa stilsfærdigt og godmodigt, som det er mig muligt, forskaane den højtærede Minister for ogsaa at komme ud for de Vanskeligheder, at det viser sig, at det ikke kan holde, og at han skal til at stramme i den sidste Ende, det gør altid mere ondt.

Den højtærede Minister ønskede at faa en Forklaring paa, hvad Meningen var med den sidste Del af vor Betænkning. Ministeren sagde, at det kan ikke være Meningen, at vi vilde animere til større Forbrug. Nej, det er heller ikke Meningen. Videre sagde Ministeren, at det kunde heller ikke være Meningen, at man vilde udskrive Korn paa denne Maade og saa vilde eksportere, jeg tror endda, der blev brugt Udtrykket til himmelhøje Priser. Nej, men Situationen er nu engang saadan i Aar, højtærede Minister, at den ikke kan sammenlignes med tidligere Aars. Situationen er saadan i Aar, at det vil blive nødvendigt at indføre mellem 135 000 og 160 000 t Brødkorn, det skal nok vise sig at være nogenlunde rigtigt. De skal formentlig betales i Dollars, og det vil med andre Ord sige, at som Situationen kommer til at foreligge paa dette Punkt alene, bliver det et Spørgsmaal om udenlandsk Valuta. Saa kan der ræsonneres paa den Maade, at vi har faaet Frikorn i Bytte ved disse omsaaede Arealer, det kan man producere om til Flæsk, og det kan man eksportere. Ogsaa det er rigtigt, men for saa vidt Prisen for Brødkorn kommer til at ligge væsentlig højere, har man i hvert Fald det pengemæssige Underskud. Om det saa skal være fremmed Valuta, maa Tiden afgøre. Det Flæsk, vi sender til England, bliver betalt i Sterling, men det er ikke sikkert, at de Dollars, England har faaet fra Amerika, dækker fuldt ud, og jeg kunde derfor godt tænke mig, at det alligevel kunde blive et

Spørgsmaal om fremmed Valuta. Med den Passus i Betænkningen mener vi, at det, naar der skal indføres saa meget Brødkorn udefra, vilde være klogt at sikre sig en Beholdning af Byg, som man kunde disponere over. Saaledes skal det forstaas. Jeg tror ikke, at man deraf kan udlede, at vi vil animere til et større Forbrug, vi fører blot Loven tilbage til det, vi havde i Fjor, hvor det nøjagtigt var angivet, hvor stort Kvantum Industrien, Hesteejerne og hvad det alt sammen hedder, kunde faa. Der kan ikke derved fremkomme et større Forbrug.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen mener, at den Ordning, vi nu er ved at vedtage, kan befordre en lavere Frihandelskornpris, alle Forhold taget i Betragtning. Jeg skal ikke spille Tingets Tid med at gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling, men kun fremsætte den Bemærkning, at naar det ærede Medlem gaar saa varmt ind for denne Bestemmelse, ser jeg deri det bedste Bevis for, at Frihandelskorn vil stige. Ligeledes det andet uskyldige Forslag, det ærede Medlem kom med med Hensyn til at faa sikret en større Tilsaaning til Efteraaret af Brødkorn ved at lave en Ordning, hvorved man kunde slække lidt paa Afleveringen. Naar man skal aflevere mindre Brødkorn i Forhold til andet Korn, hvad er det saa andet end en maskeret Forhøjelse af Prisen?

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen kunde ikke tilslutte sig vort Forslag. Det ærede Medlem havde modsat Landbrugsministeren ikke Tiltro til, at der kom noget Korn ind, idet han sagde: jeg tror ikke, der kommer meget Foderkorn ind, men saa har vi ikke nødtigt at drøfte det saa meget. Hvis man derimod lægger den Optimisme for Dagen, som den højtærede Landbrugsminister gav Udtryk for, er det nødvendigt at tage Stilling til Spørgsmaalet. Spørgsmaalet er da, om det efter det ærede Medlems Mening vil være uretfærdigt, at den Kategori af Landbrugere fik disse 50 000 t, før andre fik de samme Vilkaar. Det er dem, siger det ærede Medlem, som faar fra 4 til 16 Tdr. Tildelingskorn. Skulde de mon ikke kunde taale at faa fra 6 til 24 Tdr.? Det drejer sig højst om, at de skulde kunne fede 1 a 2 Svin mere end i Øjeblikket. Jeg tror, de kunde klare det saadan rent økonomisk i hvert Tilfælde. Om den Ramme, man har med Hensyn til Fordelingen af Tildelingskorn til Ejendomme med fra 2 000 til 6 000 Kr.s Jordværdi, er rigtig, har jeg ingen Mening om. Det ærede Medlem har været med til at fastsætte den, det staar ikke i Loven, men Landboforenin-